

jeg tror ikke, at mange af de her Tilstedeværende have Mod til at fremkomme med et saadant Forslag, fordi man er ude af Stand til virkelig at kunne kontrollere en saadan Stat. Man vilde med den være udsat for Toldsvig i en langt højere Grad, end man nu er, og jeg tror, at den lovgivende Magt meget maa betænke sig paa at fremkomme med en Lov, som udsætter Befolkningen for svigagtige Handlinger, eller som i alt Fald giver den Fristelse dertil. Hvis de Herrer havde Mod til at fremkomme med et saadant Forslag, og virkelig kunde føre et Bevis for, at det kunde gennemføres uden Toldsvig, vilde dette kunne forandre min Anskuelse noget, og jeg kunde da muligens komme til at følge dem, men saa længe de ikke kunne dette, maa jeg — ihvorvel jeg erkjender, at der er mange Mangler ved en Indkomsskat og navnlig ved den nuværende — bestemt hævde, at det efter min Anskuelse er den bedste af alle de Skattelove, vi have. Den høitærede Minister har igaar fremhævet dens Fordele, og vel mente det ærede Medlem for Østved Amts 2den Valgfreds (Sagd), at de vare tynde og vage, men jeg fandt dem virkelig vægtige. Den høitærede Minister har oplyst, at denne Lov udfyldte et Gul, idet han gjorde gjældende, at der kunde være Millionærer, samt at der kunde være visse Borgere, som havde Tønder Guld i aarlig Indtægt, uden at nogen af dem blev ramt af de ellers bestaaende Skattelove, hvorimod de kun bleve ramte af en Indkomsskat, og jeg billiger, at den høitærede Minister er fremkommen med disse Udtalelser, thi det er ikke usandsynligt, at noget Saadant kan være Tilfældet. Naar den ærede sidste Taler har paaberaabt sig, at der for næste Finantsaar er beregnet en Udgift, som er 4 Millioner Rigsdaler større end den Udgift, vi havde, for den ulykkelige Katastrofe indtraf, tror jeg dog, det ærede Medlem glemte, at Finantslovsforslaget samtidig indrømmer, at vi bruge en betydelig Kapital af vor Reservefond. Naar det ærede Medlem vil være billig, bør han ogsaa tage dette med i Betragtning, men det gjorde han ikke, og som Følge deraf maa denne Betragtning for en hel Del tabe sin Betydning. — Det ærede Medlem for Weile Amts 2den

Valgfreds (Berg) fremkom igaar med en Betragtning i Anledning af den høitærede Justitsministers Udtalelser i det andet Thing. Det ærede Medlem fandt, at der ved Justitsministerens Udtalelser, navnlig med Hensyn til Finantslovens Betydning og med Hensyn til, hvorvidt Regjeringen kunde være bemyndiget til at sidde Finantsloven overhørig, saaledes at den ikke konvenerede den, ligesom var kastet en Handske til den lovgivende Forsamling, og det ærede Medlem var strax rede til at tage den op. Jeg har ikke fundet, at den ærede Ministers Udtalelser vare af den Art, at det ærede Medlem var fuldt berettiget til at gjøre saa stort et Nummer ud deraf, som han igaar vilde gjøre. (Berg: Noget Saadant har jeg aldrig sagt!). Det ærede Medlem har dog sagt, at hvis man veg tilbage for en saadan Paastand, var det efter hans Opfattelse ikke rigtigt, men det gjorde man, naar man ikke stemte imod det foreliggende Lovforslag. Saaledes tror jeg, det ærede Medlems Ord vare, saavidt jeg erindrer. (Berg: Det var overfor Finantsministeren, men ikke overfor Justitsministeren!). Jeg vil selvfølgelig ikke have noget Saadant lagt i min Afstemning i Dag med Hensyn til denne Sag, men jeg er enig i den Betragtning, at vi i et Aar som dette ikke bør lade vor Finantslov figurere med en Underbalance af noget over 400,000 Rd. Det tror jeg ikke er rigtigt; det strider imod de Grundsætninger, vi ellers her i Livet vilde finde fremherskende hos Folk, som ville være nogenlunde forsynlige. Naar et Aar er gunstigt, lægger man dog gjerne Noget tilside, for at man kan imødegaa Aar, som ere mindre gunstige, og den samme Grundsætning tror jeg, det er berettiget, at en Finantsbestyrelse følger, forsaavidt den vil gaa de Aar imøde, som tilfældig kunne blive mere ugunstige. Vi have jo nu derhos hørt med bestemte Ord af den høitagtede Finantsminister, at han har gjort sin Stilling til denne Sag meget klar, og at han for sit Vedkommende ikke vil finde det rigtigt at være Bestyrer af Landets Finantser, naar denne Stat bliver negtet ham. Jeg beklager, at den høitagtede Finantsminister har fremsat en saa bestemt Udtalelse; men Beklagelsen kan ikke være stør-